

at Udvalget har tilraadet at vedtage Lovforslaget saaledes, som det er kommet fra Lands-
tinget, væsentlig af Hensyn til Oверformyn-
deriernes nærværende Tilstand, idet Udvalget
har taget denne under Oверveielse og troet, at
der vilde være Anledning til at andrage paa
en Forandring i Oверformynderternes Indret-
ning, hvorfor det vilde være mindre tilraade-
ligt nu at gjøre indgribende Forandringer i
de bestaaende Forhold. Da Forslaget, saaledes
som det er kommet fra Landsthinget, gaaer ud
paa, at kun 100 Rbd. maae betros Børgen,
har Udvalget formeent, at de, som ikke ere til-
fredse med Oверformynderiernes Indretning,
ville finde det rigtigt, at det forbliver derved,
ligesom ogsaa at de, der have Betænkelighed
ved at betro Børgen større Summer, ville
finde det rigtigt ikke at gaae videre.

Børgens: Det af mig stillede En-
dringsforslag gaaer ud paa, at Loven ikke
skulde gjælde paa Færøerne. Jeg skal i den
Anledning tillade mig at oplyse, at Oверfor-
mynderimidlerne deroppe væsentlig bestaae i
smaa Summer, saa at, dersom Summer paa
100 Rbd. og derunder kunde trækkes ud, vilde
det bevirke, at Oверformynderierne næsten bleve
ophævede. Jeg troer heller ikke, at der er
nogen stor Trang til en saadan Bestemmelse
for Færøerne, hvor Forholdene jo ere heelt
anderledes end herne. Jeg skal derfor tillade
mig at anbefale det af mig stillede En-
dringsforslag.

Justitsministeren: Skjøndt jeg helst
havde seet, at Lovforslaget var blevet bragt
tilbage i den Skikkelse, hvori det kom fra Re-
geringen, hvad jeg efter de Udtalelser, der ved
Sagens første Behandling her fandt Sted,
havde havt Anledning til at antage; skal jeg
dog ikke modsætte mig den af det ærede Ud-
valg gjorte Indstilling, at Loven vedtages saa-
ledes, som den er kommen fra det andet Thing.
Det beroer naturligvis ganske paa et Skøn,
om man vil ansætte de Beløb, som skulle be-
troes Børgerne, til 100 Rbd., 200 Rbd. eller
derover; jeg havde anseet det for rettest at an-
sætte et større Beløb end 100 Rbd., idet jeg

var kommen til det Resultat, at det helst maatte
være 200 Rbd.

Hvad angaaer de af det ærede Udvalg
fremsatte Bemærkninger med Hensyn til en
Omordning af Oверformyndervæsenet, da er
det en Sag, som allerede tidligere har været
taget under Oверveielse i Ministeriet, og den
skal efter den Anledning, som af det ærede
Udvalg dertil er givet, paany blive gjort til
Gjenstand for Oверveielse. At ordne Sagen
aldeles paa den Maade, som er foreslaaet af
det ærede Udvalg, troer jeg imidlertid ikke vil
være heldig. Jeg maa erkjende, at det at
samle Oверformynderiernes Midler i større
Kasser og ansætte til Forvaltningen af dem
en Bestyrer, en Bogholder, en Kasserer og
mulig en Revisor, er Noget, jeg anseer for
rigtigt; hvad jeg derimod finder Tvivl ved,
men hvorom jeg for Diebliffet ikke bestemt skal
erklære mig, er, hvorvidt det maatte være hel-
digt at henlægge Tilsynet med disse større
Oверformynderier til Amtsraadet, og navnlig,
om det maatte være billigt, alene af den Grund,
at paalægge Communerne at tilskyde ikke alene
det Beløb, som maatte være nødvendigt for at
supplere den Afgift, der maatte blive lagt paa
de Umyndige, for at den nye Bestyrelse deraf
kunde lønnes, men ogsaa at bære de Tab,
som Oверformynderibestyrelsen mulig maatte
medføre. Det ærede Udvalg har nævnt Tabet
i Almindelighed, men jeg antager, at det ikke
derved har meent det Tab, som er en Følge af
forandrede Tidconjuncturer; thi, dersom det
skulde være Tilfældet, saa kunde det være mu-
ligt, at der derved kunde komme til at paa-
hvile Communerne et meget betydeligt Ansvar.
Det er jo noksom bekjendt, at de Tab, som
Oверformynderierne led for en Deel Aar til-
bage, hidrørte ikke saa meget fra mislig Be-
styrelse som fra de synkende Priser paa Gien-
dommene; det er jo ogsaa bekjendt, at Gien-
dommene for Diebliffet staae i meget høje
Priser, at Taxationsforretningerne ikke altid
ere saa paalidelige, som de burde være, og at
der som Følge deraf ofte i Gienomme udlaa-
nes Capitaler, som under de tilbagegaaende
Gienomspriser ikke ere sikrede ved den Pri-